

Да го хранимъ намѣсто дѣтенце : —
Рече дѣдо съ просълзени очи,
А пъкъ баба отъ радостъ подскочи . . .
И двамата съ мисль една, сжща
Върнаха се въ своята стара кжца,
Гнѣздо свиха тамъ въ едно кюшенце,
И турнаха малкото патенце . . .
Заранѣта се баба пакъ нагрѣби
И съсъ дѣдо отиде на гжби,
А кога се завърнаха въ кжци,
Гледатъ вжтрѣ, като палатъ сжщи ! —
Дворъ измѣтенъ, нареденъ — градинка,
Обѣдъ сложенъ вжтрѣ за дваминка,
Хлѣбъ омѣсенъ, изпеченъ — мекица,
Приготвена лютива чорбица —
Вредъ пипала искустна ржчица.
Баба, дѣдо смаяни остаха,
По съсъди да питатъ трѣгнаха,
Кой е шеталъ, чия ржчица вѣща
Тѣй нареди и свари имъ леща ?
Но отъ всички тѣмъ съсъдни кжци
Получиха отговори сжщи —
Никой нищо не видѣлъ, не знае ! . . .
Дѣдо нашъ се чуди и се мае,
А пъкъ баба събрала три прѣсти,
Току ходи и току се кръсти,
Другий день се дѣдо пакъ нагрѣби
И съсъ баба отиде на гжби,
А кога се завърнаха въ кжци,
Гледатъ вжтрѣ, като палатъ сжщи !
Дворъ измѣтенъ, нареденъ — градинка,
Обѣдъ сложенъ въ кжци за дваминка,
Хлѣбъ омѣсенъ, изпеченъ — мекица,
Приготвена лютива чорбица,
Врѣдъ пипала искустна ржчица.
На вратата хурка съсъ врѣтено,
Огледалце мѣничко, строшено.
Баба, дѣдо смаяни остаха,
По съсъди да питатъ трѣгнаха :
Кой е шеталъ, чия ржчица вѣща
Тѣй нареди и свари имъ леща ?